Přílohy

Příloha 1 – Modely Marandových ve stromovém diagramu

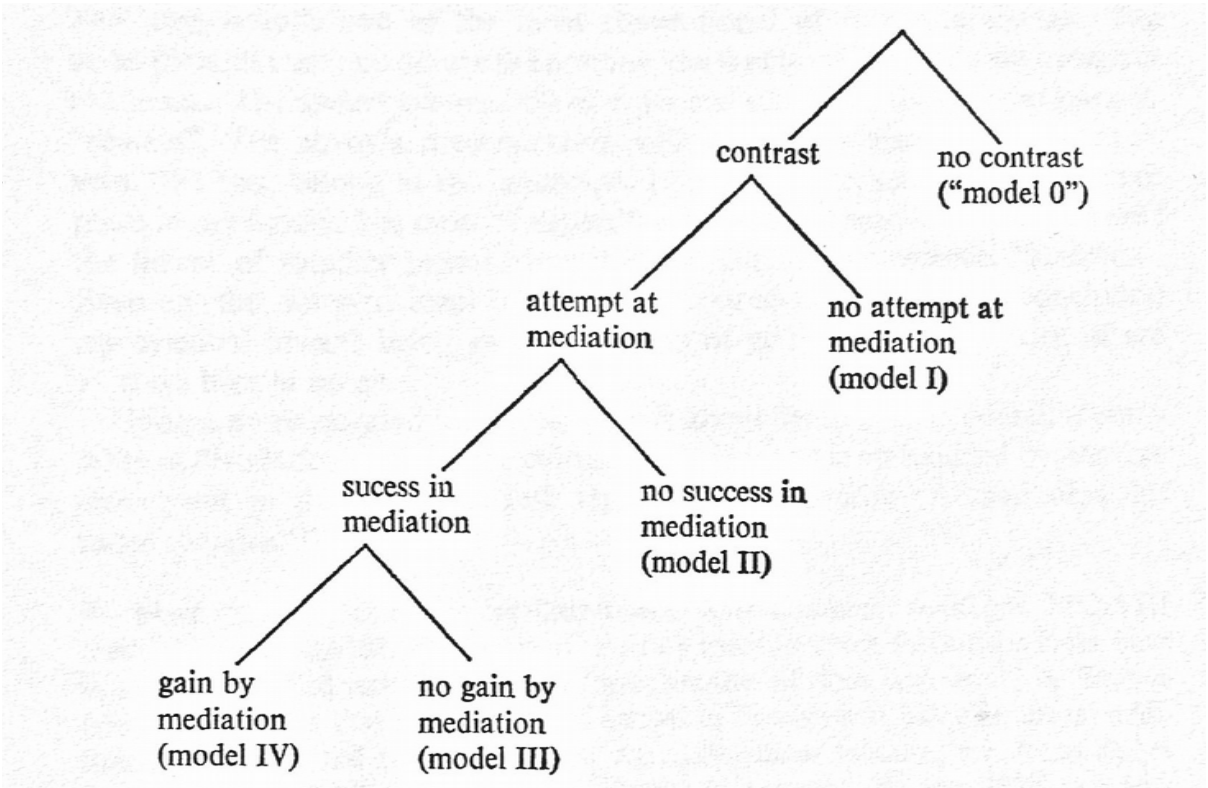

Příloha 2 – Ukázky modelů Marandových

Nulový mediátor (Model I)

Cheremis sonnet (sonet)

Sky´s cuckoo, my father, remins.

Cuckoo wing, my mother, remains.

Sky´s swallow, my elder brother, remains.

Swallow wing, my elder brother´s wife, remains.

Summer butterfly, my younger brother, remains.

Butterfly wing, my younger siste, remanis.

Summer flower, myself, I deprat.

Flower blossom of mine remasnis.

(T. A. Sebeok dle Marandovi, 1971, s 38)

Selhávající mediátor (Model II)

Sage (moudro)

There was a judge, who always passed a wrong sentence whenever he was given bribe. Once he had again passed a sentence again the law. The person who had to suffer without being quilty had wished that the devil teka such a false judge. When the juudge was then in the sauna taking a bath at midnight, it so happened that he tried to light his pipe, but the tinder-box dropped from his hand, and it was not found, however hard they looked for it. So the judge asked his servant to fetch another tinder-box. The servan went, but when he came back, the door was closed, and a groan was heard from the sauna. The door did not

open, howeverhard they tried. Thus they went to fetch a priest, and the priest came, but he could not do anything for the door. Finally, when already twelve priests were behind the door, the door opened and the devil threw the skin of the judge on the beam to dry, but the judge he took with him.

(L. Simonsuuri dle Marandovi, 1971, s. 49)

Úspěšný mediátor: zrušení počátečního vlivu (Model III)

Sage (moudro)

When they were driving nails to the coffin of the old woman of Soidinmäki, one of the nails happened to twist. Matti, the farmer, threw to the nail box, and took another one. After this, the deceased started spooking. At night, it came through the door, like a human being. The door opened and closed, and one heard noise of walking on the floor. The ghost, who had a grey dress, went to the fireplace, sat down on a chair. Put her feet to the stone of the fireplace, and warmed them up. Then it moved in the room as if taking care of something, rattled dishes on the table, went to the cupboard, and such things. When this had occured on many nights, the maid Manta who slept in the room and alway saw the ghost of the old woman told the thing to the farmer. The farmer mused: „She certainly misses the nail of the coffin which twisted and which I threw to the nail box.“ The farmer found the nail and drove it in the corpse-board, and the spooking stopped at once.

(L. Simonsuuri dle Marandovi, 1971, s. 53)

Úspěšný mediátor: obměna počátečního vlivu (Model IV)

Schwank – type 1560 (žert)

Well, once a farmer and his servant where starting their meal, as the neighbours were eating, too.So the farmer said that,

„Let´s pretend eating, but not eat.“

The servant contended himself with it, and then when they went to the field to mow, the servant took the blade off the scythe and said that, well,

„Now let´s pretend mowing, but not mow.“

(Elli-Kaija Köngäs dle Marandovi, 1971, s. 66)

Příloha 3 – Příklady kategorie Povaha konfliktu

Villainy (Ničemnost)

This is a story about a jungle. Once upon a time there was a jungle. There were lots of animals, but they weren´t very nice. A little girl came into the store. She was scared. Then a crocodile came in. The end. (Dívka, 5 let)

(Sutton- Smith, 1978, s. 38)

Deprivation (Deprivace)

There was this old cat. It was wandering around the streets and had nowhere to live. It was pregnant and it has nowhere to stay to have its babies and then it ran into another cat. The other cat said, ”There´s a burn-out house where you can go and have your babies.”And she said, ”Where?” ”Down the road and turn left.” Two months passed and she had her

babies. She died, it was wintertime. All the other babies got took by someone else except one little baby. This baby was frozen. She hardly could move. She got in the warmest spot. Someone dropped something out the window and she took it and it made her warm. She got very sick. Someone took her in and made her better. She was a playful kitten. She knocked over so much stuff and they were too poor and no one to give it to so they let it go in the street. It was springtime. She was able to eat again. And she was wandering around looking for a home to stay in. Once in a while she would see another cat and play with it. And sometimes people would hold the little kitten. The kids would ask their mothers if they could keep it but their mothers would say no- it´s too hard to keep a little kitten. One day this little girl came over. She had one older sister and one baby sister. She was 10 years old. She asked her mother of she could keep it. Her mother said no. The girl´s name was Lisa. Lisa was gonna be 11 in two days. Her mother did not know what to get her fot her birthday. She put it in the box and cleaned it and gave it foof, went to the pet store and got a cat box and wrapped it. It was Lisa´s birthday. Lisa thought it was an empty cat box and was starting to cry but when she opened it she was glad and the little girl took care of it and fed it milk and food and the little kitten lived with Lisa happily ever after. (Dívka, 10 let)

(Sutton-Smith, 1978, s. 39)

Trickster (Šibalství)

A baby was walking down the street making trouble and when the baby saw a man passing her, she said, „You suck your buggers, two times, yeh, yeh." Then they went to a music studio and they heard, „Keep coming in ABC, ABC, ABC, 1,2,3." And then the baby said, „I can do the whole alphabet. ABCDEFGHIJKLMNOPQRS and TUV,W and XYZ. That's how." And then the baby said, „I spit at you," and then she spitted in the air. Then the baby said, „ABC my bugger." Then the baby said, „I think I'm so smart just because I have one tooth out." Then the baby said, „I am Superman, you can't hurt Superman." Then the man said, „You're messing up the whole music studio. Kick the baby out." Then another baby said, „I never saw a baby with a moustache," while putting his fingers on his nose. Then he said, „Me Chinese, me tell joke, me go peepee in your coke." And then the baby that was getting kicked out said, „You're not Chinese, you're American." Then they saw three ladies

kicking their legs up and saying, „Legs, legs, legs are here!" Then the girl said, „I shave my eyelashes everyday." And then the baby said, „I think I'm so great because my teeth don't need to be fixed." Then the baby walked into an A & P Wee-0 Store and everyone was saying, „'Wee-O!" Then the baby said, „Its passed my bed-time, I better find my way home." Then he accidentally walked into a museum while the guard was asleep, and he climbed up a plastic tree and there was a rope hanging on it and he said, „Me Tarzan!" Then the baby swinged out the window and about a mile and landed through the chimney into his house and said, „Me Santa Claus." And then he climbed into bed and went to sleep. That's the end. (Chlapec, 7 let)

(Sutton-Smith, 1978, s. 40)

Příloha 4 – Příběhy dětí z 2., 5. a 8. ročníku

<u>Příběhy žáků 2. ročníku – 2. B</u>

Dívky

1. Anežka (8 let)

Já jsem byla jednou v Dinoparku, tam jsme viděli různý dinosaury. Táta nám koupil kuličkovou zmrzlinu. Tam byl takovej jakoby robotí dinosaurus, s tím jsem hejbala. Potom tam byla taková stezka odvahy, tak jsem ji šla zkusit. Šla jsem pod dinosaurem. Táta mi ještě nechal udělat tetovačku. Šli jsme domů, tam jsme si dali oběd. Potom jsme šli chrnět.

(přepis nahrávky)

2. Katka (8 let)

Moje maminka na Vánoce dělala vánočku, a když míchala těsto, tak jí úplně zbělelo. Tak tam dala barvivo. Když to těsto trošku ztvrdlo, tak to zaplejtala, těch 6 copů. Tak se jí moc nepovedly a byla to rozpletená vánočka. Strejda snědl toho hada úplně.

(přepis nahrávky)

3. Káťa (8 let)

Jednou o víkendu jsem se probudila. Mamka byla ve městě, tak jsem si hrála. Mamka přišla a udělala mi překvápko, že mi dala malinkýho zajíčka. Mamka a já máme kočku, potkana, králíka a hada škrtiče. A já občas si chodím hrát s mým kamarádem Ríšou na boby. A už mi Ježíšek odnes přáníčko. A teďka mám v pokojíčku, mi maminka koupila takovou panenku, která, když jí něco zazpíváš, tak to zopakuje.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

4. Lenka (7 let)

Žily tři malý ovečky. Jedna z nich měla narozeniny, tak ty dvě její kamarádky a kamarádi udělali pro ni malý překvápko. Udělali jí do křoví šipky. Potom, jak tam došla, najednou vyskočili a řekli: „Překvapení!“ A ukázali jí krásný dort a ještě vyhodili balónky a dali jí dárek. Dostala mašličku a ještě mráček.

(přepis nahrávky)

5. Natálie (7 let)

Byla jednou princezna a ta si ráda hrála v zámku a měla tam hračky. A najednou přišla nějaká lištička a ptá se jí: „Jak se jmenuješ?“ „Jmenuji se princeznička Maruška.“ A ta říkala: „Pojď se mnou do lesa.“ A pak říkala: „Tak dobrá.“ Tak šla do lesa s ní, jenže se bála, protože tam byl i vlk. A ten vlk se ptal: „Jakpak se jmenuješ, princezno?“ A řekla: „Já jsem princezna Maruška.“ Tak řekl: „Pojď, ukážeme ti krásné věcičky.“ A pak našla nějaké hezké kytičky. Jenže pak řekla: „Musím jít domů.“ Tak šla zpátky domů a hrála si tam.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

6. Viktorie (8 let)

Byla jedna kočka jménem Róza. Honila myšku a ztratila se v lese. Mňoukala, hledala cestu zpátky k domečku, ale nenašla ji. Potkala kocoura Mikeše. Mikeš povídá: „Pojď se mnou do mý chaloupky. Přespíš u mě a zítra půjdem najít tvůj domeček.“ Druhý den vyrazili.

Hledali domeček Rózy. Hledali, hledali a nemohli ho najít. Najednou viděli páníčka Rózy a Róza k němu hned utíkala a on si ji odnesl domů. Mikešovi se stýskalo, ale byl šťastný, že Róza našla domov. A zazvonil zvoneček a pohádky je koneček.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

Chlapci

1. Jari (7 let)

Šel jsem spát, zdál se mi sen, že tam byla celá naše rodina. Tam bylo takový slůně, vono spadlo do takový ďoury. My jsme tam šli za ním, pak jsme se tam podívali a vono odplulo. Tak jsme tam skočili a byly tam takový písmenka a autodráha. My jsme po ní jezdili. Na konci bylo F. Já jsem se na něm projel a můj brácha se na něm neprojel. Pak ho honili nějaký starý lidi a já jsem mu říkal, aby utíkal před nima. Pak jsme se je zeptali, proč nás honí a honili i mýho bráchu prej kvůli nějaký trávě. My jsme jim dali ten zbytek a pak to skončilo.

(přepis nahrávky)

2. Kuba (7 let)

Já jsem byl ve hře. Šel jsem do takovýho zničenýho baráku. Uviděl mě tam takový robot. Já jsem se naklonil, a pak jsem už viděl jen jeho nohy. Pak utekl někam a já jsem ho neviděl, a tak jsem skočil z vokna. A pak jsem vylez na střechu. A potom jsem skočil k nějakýmu divnýmu robotickýmu koňovi na záda a utíkal jsem z města pryč. A potom mě uviděl takovej býk a ten kůň byl červenej, takovej ohnivej a já jsem byl v ohni. Tak ten kůň byl černej a ten býk už za náma uháněl. Tak začala honička. Ale pak jsme dorazili do dřevěného městečka bez proudu. Skovával jsem se do chaty. Kůň utekl někam s býkem. A v chatě jsem si uvařil guláš. A pak jsem uviděl páru všude venku okolo baráku. Baráky byly pryč. Pak tam byl jeden klaun, měl v ruce vlajku. Dal ruce s tou vlajkou nahoru a pak dolů a pak zmizel.

(přepis nahrávky)

3. Ríša (7 let)

My jsme byli s kamarádem venku. Hráli jsme si tam, pak jsme sbírali žaludy. Šli jsme si něco koupit, tam, tam jsme si hráli venku. Pak jsme si pořád hráli na hřišti. Pak si přišel můj další kamarád. Tam jsme si hráli. Hráli jsme fotbal, hráli jsme baseball. A ještě pak přišla moje kamarádka. A pak jsme si ještě hráli doma s hračkami a koukali jsme se ještě.

(přepis nahrávky)

4. Tom (8 let)

Šel jsem na závody formulí a koupil jsem si pitíčko a paní mě obelstila. Šel jsem to reklamovat, protože v tom pitíčku nebylo nic. Paní mi vrátila peníze a znova jsem šel do jiného stánku a tam mi to prodali dobře. Tak jsem šel si sednout a koukal jsem se zas se svým pitíčkem na závody. A vyhráli naši.

(přepis nahrávky)

<u>Příběhy žáků 2. ročníku – 2. A</u>

Dívky

1. Zuzka (7 let)

Nejvíc mám ráda pohádku ledový království. Já by sem si přála pod stromeček něco z Ledovýho království, třeba jako je plakát a tak. Máme doma psa, Sáru. Je to krysařík a je taková žlutá a má na zádech černý flíčky jako gepard. Ona má právěže obleček modrej a tam je napsáno Ledový království. Postavička z Ledovýho království se mi nejvíc líbí dvě – Elsa a Anna. To jsou moje nejlepší postavičky. A vždycky, když si třeba hrajeme s mojí jedinou kamarádkou Maddy, která bydlí naproti nám, tak ta vždycky přijde ke mně domů a hrajeme si na Ledový království. A Sára, náš pes, ještě má obojek modrej a tam je taky napsáno Ledový království a já mám samolepkou album ledový království a Maddy má, moje kamarádka, takový ty omalovánky a tam se plní různý úkoly a jsou tam i samolepky a já to mám dostat

právěže k narozkám. A ty samolepky toho Ledovýho království ty se sbíraj v Tescu do toho alba a já jich už asi mám dvacet. A eště mám nějaký do druhýho alba a pod stromeček si přeju druhý díl, ještě dvdčko druhý díl. A hrozně ráda se na to koukám. A oblečení Ledový království, to jsem si přála šaty, ty modrý od Elsy a korunku. Jinak to Ledový království, to jsem viděla v hračkářství takovou slídu a ta byla 3D a tam jsou ty postavičky a když to obrátím na druhou stranu, je tam Olaf. A jinak ze sněhu jsem jednou zkoušela postavit Olafa a ten byl tak trochu podobnej. A jinak jsem psala Ježíškovi, že by sem chtěla plno věcí Ledový království a Ježíškovi to už došlo a já jsem to poslala přes internet. A k Mikulášovi jsem jednou dostala Ledový království takový čokoládový Kinder vajíčko. A jinak Ledový království je prostě moje nejoblíbenější pohádka, furt si na to hraju a tak. Druhá pohádka je moje nejoblíbenější a to je Bílý lev. To se mi hrozně líbí, já mám hrozně ráda toho bílýho lva a taky si na něj někdy hraju. A ten bílý lev to si na to stáhnu pohádku a mám na to i dvdčko, to jsem si koupila, protože to stahování stojí moc peněz a že mi to trvalo hrozně dlouho, takže jsem si koupila dvdčko a koukám se na to někdy doma. A ten bílý lev se mi právěže nejvíc líbí a je to právě takový dobrodružný film a mně se právě nejvíc líbí to, když to lvíče vyleze na ten strom a začaly hyeny na něj skákat. A potom jak ten pán vyprávěl o tom býlím lvovi. Jinak je to hodně zajímavý pro mě. A chtěla by sem bílýho lva mikinu, protože to si zapnu a jde tam vidět celý bílý lev a to by sem si přála k narozkám. A moje třetí pohádka je Harry Potter a nejvíc se mi líbí ze všech ten díl první a druhý, takže Kámen mudrců a Tajemná komnata. A ta tajemná komnata, to je taky hrozně zajímavý. A Harry Potter to mám povlečení doma, jako mám prostěradlo, polštář i peřinu. A mamka to teď dala vyprat a já říkám: „A kdy už zase to budu mít na posteli?“ A jednou jsem měla takový vajíčko a tam byla postavička Hermiona v tom a já jsem se je snažila sbírat, ale žádnou jsem už nenašla nikde. Moje čtvrtá pohádka to je Pinguí a mně se tam nejvíc líbí, jak se Pinguí si hraje s tím tuleněm a furt dováděj a hrajou si tam. No a ten Pinguí, jak někde vidím tučňáka, tak si na to hnedka vzpomenu a začnu to hned chtít. A moje pátá pohádka ta se jmenuje Sůl nad zlato. Mně se tam líbí, že jsou tam ty princezny, ty její sestry a ta jedna tam řekla, že má ráda toho krále, svýho tatínka, jako sůl a on jí řekl, že se má vrátit, až bude sůl dražší než zlato. Mně se ta pohádka hrozně líbí a těším se, až ji zase budou někdy dávat. A moje oblíbená šestá pohádka je Princezna se zlatou hvězdou na čele. Mně se tam hrozně líbí, jak ta princezna vypadá a že má tu zlatou hvězdu na čele. A to je taková pohádka, na kterou se hrozně často dívám. A já jsem si jednou dělala na papír fixou takový ťufky a mně se z toho vytvořila ta princezna se zlatou hvězdou na čele. A

moje sedmá pohádka to je Popelka, tři oříšky pro Popelku to je, a mně se tam hrozně líbí, jak tam měla ty šaty a ta sova. A jak tam ty holoubci šli jí pomáhat sbírat ten hrách a tu kukuřici. Osmá pohádka se mi nejvíc líbí Dva bratři. To jsou tygři. A to je taky hrozně moc hezká pohádka, protože ten pán si vychoval ty dva tygry a furt s nima někde cestuje a jsou hrozně roztomilí. Devátá pohádka, já mám totiž deset pohádek, je Princezna ze mlejna. Mně se tam hrozně líbí ten čertík, to je srandovní takový. A když si na to hraju s mojí kamarádkou Maddy, tak chci být furt ten čertík, protože je takový srandovní a furt dovádí. A mně se ještě líbilo, jak ta princezna byla nad tou vodou. A desátá pohádka, poslední, tak to jsou Farbíci. Mně se tam líbí takovej modrej Farby s takovýma modrejma vlnkama a ten má takovou černou korunku a tam má ty tři fialový drahokamy. A ten se mi hrozně líbí, ten jsem taky pořád. A má takhlens okolo očí to žlutý. A já jsem vždycky chtěla mít doma Farby penál a ta Viki z naší třídy ho má. A Maddy je občas ten Farby, který má takovou žluto-zlatou barvu a má takový ty hvězdičky na sobě a nožičky má stříbrný se zlatýma tečkama a korunku má úplně zářivě červenou a ty tři žlutý drahokamy a ten prostřední je svítivě zelenej. To jsem taky občas, jenže se mi trochu víc líbí ten modrej. Ty Frabíci mají rodiče, ten táta je celej oranžovej a maminka je celá modrá a tady ty dva Farbíky jako vychovali. A oni vyrostli ty Frabíci, ty rodiče jim zemřeli a bydleli v takovým hezkým domečku v takový malý chaloupce, kde byl nápis Farby. A jednou na ně přišel meteor a zničil jim ten jejich dům zrovna. A oni cestují, až si najdou ten domov. Tady ta pohádka je na několik dílů a má jich tam být přesně dvacet těch dílů. A jinak se mi hrozně tady ty pohádky líbí a tedy ty všechny pohádky ty jsou tedy moje nejoblíbenější a ty ostatní, který existujou, ty se mi taky líbí, ale nejvíc jako tady těch deset. A to je všechno.

(přepis nahrávky)

Chlapci

1. Matěj (8 let)

Žil jednou jeden král, ten měl 3 syny. Jeden syn chtěl mít ženu. Byli 3 syny, ty se jmenovali Matěj, Kryštof a Ondra. Kryštof, to byl on, který si chtěl vybrat ženu. Tak jednou ten jejich táta řekl, že Kryštofa pošle se kouknout do světa, aby si našel ženu. Jednou Kryštof

si sbalil věci a kluci mu popřáli dobrou cestu a potom se ještě Ondra zeptal, jak se mu tam bude líbit, jak si to myslí. No a Kryštof mu řekl: „Ondro, mně se tam bude líbit určitě krásně, když si někoho najdu. Ale určitě vám pošlu pohled.“ No a Kryštof odešel. Když Kryštof přišel tam, kam chtěl jít, tak si někoho našel. Byla to holka, byla moc krásná, tak se vzali. Kryštof poslal Ondrovi a Matějovi pohled, že se mu tam hodně moc líbí. Ondra a Matěj poslali taky Kryštofovi. A jednou se stalo, že Matějovi, Ondrovi a Kryštofovi umřel tatínek a kluci, Ondra a Matěj, se vydali za ním si najít taky ženu. Když potom byli společně, někoho našli, tak to dobře skončilo, že se všichni měli rádi.

(přepis nahrávky)

2. Pavel (7 let)

Když jsem jel na kole, tak jsem udělal smyk, spad sem a odřel sem si koleno.

(přepis nahrávky)

3. Tomáš 1 (8 let)

Kdysi dávno žil jeden hodný král, měl 3 syny. Ty tři syny dal do světa, aby si našli nějakou nevěstu. Jeden se jmenoval Jakub, druhý Matěj a ten nejmladší David. Jeden šel na sever, druhej na jih a ten třetí taky na sever. Ten jeden, co šel na jih, tak si tam našel taky jednu, která byla namyšlená, chtěla všechno po něm. Tak tu si nevzal. Ty dva, co šli na sever, ty si taky chtěli jednu vzít. Ta byla krásná, hodná, ale nemohli se rozhodnout, takže jeden si ji nechal, druhej si šel najít jinou. Ten si našel taky hodnou. A ten, co šel na jih, si našel jednu princeznu, která byla hodná. Pak se vzali, měli dvě děti. Ty dvě děti se rozhodly, že si půjdou hrát ven. Jednou si tam hrály nějak dlouho. Tamten si pořád hledal nějakou nevěstu a už ji našel. Měli tři děti. Jedno už jim vyrostlo, dvě byly mladý. Šly do světa a všechny se tam potkaly. Pak šly někam ven spolu. Ty tři synové se rozhodli, že půjdou najít draka se třema hlavama. Každý si jednu vzal a dal ji králi, aby ochutnal, jak chutná dračí maso. Pak si pochutnali na hostině, pak šli spát. Druhý den šli na trh. Na tom trhu koupili všechno ovoce, všechnu zeleninu. Ty děti jejich je pak našly a šly zase za rodičema, aby je zase někdy uviděly. Pak tam na tejden přespaly. Pak odešly a otec jim dal všechny zbraně, co měl, a šly na cestu do města. Pak si od jednoho pána koupily kouzelné fazole, vyšplhaly po nich do nebe

a viděly tam obry. Ty obři byli zlí. Ty dvě děti pak byly zlý na ty další tři, tak se snažily je zajat a shodit je z útesu, aby se nedostaly k tomu největšímu obrovi, aby neovládly zem. Pak šly zase dolů ty tři a nevěděly, že tamty dva jsou zlí a chtějí je shodit z toho útesu. Tak si opatřily nějakej dům hlídací a šly do města, aby si tam udělaly větší stráže a bojovníky. Pak si koupili jídlo, pití a ovoce. Pak šly zase do toho svýho domu. Udělaly si tam bojovníky. Jeden byl kovář, druhej byl číšník u královskýho stolu a ten poslední byl mnich. Ty tři se rozhodly, že už toho nechaj a vyberou si jiný práce. Ty dva zlí šli domů za rodičema. Ještě se těm dvoum zlejm narodil jeden. To bylo zázračný dítě. Ti tři hodný ho museli odvíst po vodě, protože by mohlo bejt s těma zlejma a ovládnout svět s těma obrama. Tak to zázračný dítě poslali královi, aby ho dali do žaláře. Ty tři syny povýšil. Dostali zlato. Pak šel král domů k těm, co měli ty dva zlý. Ty dva zlý nemohli najít, protože byli v tý zemi obrů. Ta země obrů pak už věděla, že na ně jdou s tím králem. Tak tam šli, ty obři se připravovali. Pak se tomu královi narodil jeden syn. Tomu dali všechno nejlepší brnění, co měli. Pak šel nahoru za tím králem, našel ho v hradu obrů, kde žili. Pak tam našli zlato, který nemohli vzít, protože bylo plný semínek, v kterých byly malý vajíčka, z kterých se vyklubali další obři. Ty obři se šli schovat, aby je neviděli, jak se líhnou ty další. Ty další radši vzali, zničili, ale nepomohlo to, protože šli dolů k těm lidem, aby zničili tu zem a ovládli. Tak král rychle toho jejich chtěl doženut, ale nedoženul, protože ten obří král ho shodil z toho útesu dolů k těm lidem do vody, kde se utopil. Ten jeho syn se chtěl pomstít a pomstil se, takže tomu obřímu králi uťal hlavu. Pak ji dones na ten kuchyňskej stůl nad krb, aby věděl, jaká je pomsta. Aby si to vždycky pamatoval.

(přepis nahrávky)

4. Tomáš 2 (8 let)

Byl jednou jeden krám a byly tam potraviny. Zrovna jedna okurka viděla jednoho chlapečka, kterej byl hubenej a řikal: „Tuhle okurku, tuhle okurku.“ Potom si ji teda koupili. Na Štědrý den nelovili kapra, tak byl řízek s kaší a okurka potom byla na tý kaši a snědla se celá. A rozbalily se další okurky.

(přepis nahrávky)

Příběhy žáků 5. ročníku – 5. B

Dívky

1. Barbora (11 let)

Byl jednou jeden dinosaurus a byl to jakoby T-Rex. A šel jakoby ke skále a byl nahoře na tý skále. A pod ním byl jakoby takovej Saichania s takovým ocasem obrněným. A on ji chtěl ulovit a shodil na ni kámen na ten ocas, aby ho nemohla praštit tím ocasem. Potom šel dolů z tý skály a sežral ji.

(přepis nahrávky)

2. Diana (10 let)

Byla jednou jedna holka. Ta se jmenovala Katie a chodila na střední školu. Bylo jí asi 15 let. A byla taková jako zvláštní a nikdo ji ze školy neměl rád. No a jednoho dne jako chtěla skončit se svým životem, takže spáchala sebevraždu.

(přepis nahrávky)

3. Eliška (10 let)

Byla jednou jedna holka, která měla samý jedničky. A nikdo ji za to neměl rád za to, že měla samý dobrý známky. A taky se bála lidí. A potom šla z tý školy pryč a od tý doby se jí už tohle nedělo.

(přepis nahrávky)

4. Erika (10 let)

Velociraptoři to jsou dinosauři, který jsou velmi malí. A hodně často loví ve skupinách a taky jsou masožraví, ale to je jasný. Jednou běželi na lov a potkali brontosauří stádo a který měli mládě. Tak se na něj vrhli, akorát velký brontosauři jednoho rozšlápli a ostatní raptoři obklíčili mládě a zabili ho. A pak si ho odtáhli a brontosauři utekli, protože se jich báli. A pak si ho teda odtáhli a tam ho snědli.

(přepis nahrávky)

5. Kateřina 1 (10 let)

Byla jednou jedna holčička jménem Marie a měla prostý život. Žila se svojí maminkou ve staré chaloupce a měla dvě sestry. Její tatínek umřel, když jí bylo 7 let. Marie vyrostla a měla krásný život. Jen její sestry byly zlé a maminka pak umřela. Marie se sestrami zůstala sama v chaloupce. Marie pracovala každý den a sestry se na ni dívaly. Nedělaly nic. Marie pak odešla a sestry zůstaly samy v domečku. Marie našla mladého muže, vzali se a měli spoustu dětí.

(přepis nahrávky)

6. Kateřina 2 (10 let)

Jednou na halloweenský večer šel do lesa stopař s lupou a hledal stopy halloweenské příšery. Tak šel, měl trochu strach. Po cestě viděl stopy, které vedly k velké staré pyramidě. V tu chvíli letěla na nebi kometa a stopař si přál, aby našel ty stopy halloweenské příšery. V pyramidě byla velká klíčová dírka. V písku zakopanou kouzelnou hůlku našel. Chtěl tou kouzelnou hůlkou otevřít, ale v té klíčové dírce bylo zaseknuté jablko. Bylo na něm heslo, které chtělo oskenovat jeho obličej. Tak to zkusil, ale pořád nic. V písku našel také masku, kterou si vzal na hlavu a zkusil to znovu, a dveře se otevřely. Byl šťastný, ale v tu chvíli se za ním honila halloweenská příšera. Utíkal, co mohl, ale příšeře neutekl. Příšera ho sežrala a bylo po něm. Zůstala po něm jen maska a žárovka, kterou nosil v kapse od saka.

(přepis nahrávky)

7. Markéta (10 let)

O malém triceratopsovi, který měl hlad

Byl jeden triceratops a ten měl hlad, tak se rozhodl, že půjde najít jídlo. Tak šel džunglí a potkal T-rexe. A T-rex se ho ptá: „Kam jdeš?“ A triceratops říká: „Já si jdu najít jídlo. Půjdeš se mnou?“ A T-rex: „Ne, děkuju. Já mám jídlo u maminky.“ No a tak triceratops

šel zase a potom narazil na brontosaura. A ten říká, že je nějak malinký. A on říká: „Co je ti do toho?“ Tak šel dál a pak narazil na jídlo, vzal si ho domů a rozdělil se s bratříčkama.

(přepis nahrávky)

8. Tereza (10 let)

Byli jednou dva kamarádi a ten jeden měl smrtelnou nemoc, která se nedala léčit. A tak si na tom druhým kamarádovi svůj vztek vybíjel. Jednou mu způsobil tak velká zranění, že už se nestýkali dál. Až mu bylo 15 let, našel se lék na jeho neléčitelnou nemoc. A když přišel do nemocnice, aby si vyzvedl lék, někdo seděl na otočené židli. „Vy si jdete pro ten lék?“ řekl ten někdo. „Ano.“ „A jak se jmenujete?“ „Jakub Stránský,“ řekl ten chlapec s neléčitelnou nemocí. Ten někdo na židli se otočil a Jakub poznal svého kdysi ztraceného kamaráda. Padl na kolena a prosil za odpuštění.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

9. Viktorie (10 let)

Takže je to o bílém pavoučkovi. Byl jednou bílej pavouček, kterej neměl žádný kamarády, protože byl bílej. Všichni se mu posmívali. Jednoho dne šel do lesa a tam potkal černýho pavouka. A ten černej pavouček se ptal: „Proč jsi bílej?“ „No já nevim, to mám asi od narození.“ No a šli spolu teda na louku a tam si hráli na honěnou a pak se stalo zázračný kouzlo, že byli spolu kamarádi.

(přepis nahrávky)

Chlapci

1. Daniel (11 let)

Tak je to o jednom klukovi, kterej jakoby byl u kamaráda. Přišel od toho kamaráda ze školy a měl bejt potom sám doma. A právě že oni měli barák velkej a v tom baráku strašilo. A ten kluk, když šel domů od toho kamaráda, jakoby se mu, dalo by se říct, zjevil duch. A ten

duch podle mě nic nedělal, to jsem si vymyslel. Ale prostě tomu klukovi… on neznal jakoby tady to, nic takovýho a utíkal zase zpátky za kamarádem. No a tam čekal do tý doby, dokud nepřijeli rodiče. Konec.

(přepis nahrávky)

2. David 1 (11 let)

Jednou v Americe selhal tajný experiment o válečných netopýrech, kteří vytvářeli z nepřátel další netopýry. Na uklidnění mělo stačit uspávadlo, ale nestačilo. Jednou v jednom městě, týden poté, co selhal experiment, se do města objevil první netopýr. Všichni šíleli a utíkali pryč z města, ale marně. Většina se nakazila, pár uteklo do podzemních chodeb a odjeli metrem. Malý kluk Charlie v tu dobu byl teprve desetiletý a musel také odjet. Rodiče měl nakažené, které zůstali v metru. Nestihli nastoupit. Tak se svými kamarády odjeli. Poté se spojili s odbojem, který mohl netopýry zneškodnit. Byl tam vůdce experimentu, vědě, kterému nikdo nikdy nevěřil, a měli proč. Ten říkal, že k zneškodnění všech upírů musí být zneškodněna matka, která všechno zahájila. Címž pádem musí překonat tajnou pevnost, kterou mají ukrytou v hor. Jejich dorozumívání a obrana proti tomu, aby pronikli nepřátelé, jsou malé krátké vlny, které mají všichni netopýři všude možně. Proto musí vypadat jako netopýři a musí mít krátké vlny, vysílačku nebo něco takového. Takhle to aspoň slyšel Charlie. Odboj dorazil do hor, zneškodnil matku a ten den v Americe byl 4. Červenec. Tento den nebyl jen americkým svátkem, ale i dnem, kterým zneškodnili zkázu.

(přepis nahrávky)

3. David 2 (10 let)

Byl jeden slon, který měl rád ovoce. Nějaký člověk mu ho furt nosil, až se mu přejedlo. Tak začal pít něco. Pil vodu a ta mu taky přestala chutnat. Tak začal pít džusy, ale ty mu nepřestaly chutnat. Tak mu nosili lidi džusy. A pak mu přinesli nějakou knížku na zabavení, on ji nechtěl. Pak přišel kamarád, s kterým si hrál na džusový krále.

(přepis nahrávky)

4. Filip (10 let)

Byl jednou jeden chlapeček, který měl rád fotbal. Hrál ho každý den a byl tam brankář. Chytal dobře góly, tak šel na národní tým. V národním týmu vyhrál olympiádu. A potom se přesunul ještě do světového týmu a tam hrál. Dostával góly každý den, ale jednou za čas taky gól chytil. A potom se stal z něj útočník a dával on góly. Dával jich dost, ale v bráně byl lepší. Tak zase šel do brány a tam chytal víc gólů.

(přepis nahrávky)

Příběhy žáků 5. ročníku – 5. A

Chlapci

1. Alex (10 let)

Bylo jedno království. V něm panoval král, který měl 4 dcery, 4 syny. Když vyrostli, vydali se do světa. Čtyři dcery se vydaly na jih od království a syni zase na sever. Dcery šly do lesa a tam je spatřil čaroděj. Čaroděj si je vzal do svého domu a tam je ubytoval a následně zaklel. Synové po dvou dnech cesty našli vesničku. Ve vesničce byla jedna krásná žena a ti kluci nevěděli co dělat, aby ji získali, takže museli získat nějaké nápady. Syni se rozdělili a došli do domů, kde jim poskytli ubytování, a tam přemýšleli, jak získat tu krásnou ženu. Nastalo ráno a syni už věděli, jak ji získat, tak šli za tou ženou a vykládali svoje nápady. Spíš dělali. Třetí ze synů, ten byl nejmladší, to dělal tak přesvědčivě, že si ho žena zamilovala, a nakonec byla krásná svatba. Ti zbylí se vydali zpátky do království a tak se dozvěděli, že ty dcera byly zaklety. Ti synové rozhodně nechtěli, aby je čaroděj zaklel ještě víc, tak se vydali na jih. Za sedmery řeky, sedmery horami našli dům čaroděje a museli se někde ubytovat, ale to už nešlo, protože byla noc, takže museli přespat někde v trávě. Brzy ráno se vzbudili a chystali plán, jak se zmocnit čaroděje a donutit ho, jak zničit tu kletbu. Ti synové šli do toho čarodejnického domu a našli si vhodné místečko, aby je čaroděj nemohl spatřit. Tam přemýšleli, co udělat, až najednou vymysleli plán. Hezky s tím šli k tomu čarodějovi, on zrovna dával oběd těm zakletým holkám. Ti synové přepadli čaroděje, následně mu řekli, že

musí ty holky zbavit kletby, nebo ho odvezou do království a tam ho uvězní a už nespatří svět. Tak je odčaroval a následně se vydali do království. Tam se všichni tři vzali. Jedna holka neměla svého muže, tak se vydala na východ. Po dvou dnech spatřila takové městečko. Zrovna tam byl jarmark. A našla si tam svého muže a byla svatba.

(přepis nahrávky)

2. Ondra (10 let)

O statečném farmáři

Byl jednou jeden farmář, který žil na svém statku. Měl na něm své dvě krávy a své sele jménem Kája. Jednoho rána se farmář vydal jako každý den na pastvu s kravmi, ale tam si všimnul, že něco není v pořádku. Chyběl mu Kája. Sedm dní hledali po svých pastvách, ale nic nenašli. Nakonec se farmář vydal na úřad, aby vyvěsili plakát s nápisem: Hledá se malé sele. 50centimetrů vysoké, 25 centimetrů široké, 5 kilo tlusté. Slyší na jméno Kája. Nikdo se moc dlouho neozval, ale nakonec mu přišel dopis. Farmář se podivil. Dopis? Pro mě? To je omyl. Ale ne, nebyl. Bylo to opravdu pro něj. V psaní se psalo, že místní občan viděl takové prase na ulici Na Mechu. Farmář neotálel a rychle se tam vydal. Když tam přijel, nikdo tam nebyl, ale stopy ano. Farmář se vydal po stopách, ale na konci stop nic nebylo. Hledal a hledal, ale nic nenašel. Když se vydal domů, najednou se tam něco hýbalo. Co tam bylo? Kája. Farmář ho rychle čapnul a běžel domů. Nakonec se nikomu nic nestalo.

(přepis nahrávky)

3. Matouš (10 let)

Byl jednou jeden statek a tam byl Tomáš. A po pár letech, když mu bylo 20, tak tam přijeli vojáci a chtěli po něm, aby šel do vojny. Když jeli, tak je přepadli Rusové. Když se po deset let vrátil, jeho statek byl rozbořenej, protože, jak je napadli, tak to tam celý zničili. Když to chtěl spravit, a byl po vojně, tak tam přišla jeho sestra a pomohla mu. Když si to postavili, tak po něm zase chtěli, aby jim šel pomoct, a už se nevrátil.

(přepis nahrávky)

4. Mirek (11 let)

O rybce

Byl jednou jeden kluk a ten se jmenoval Alex. Měl strašně rád rybaření. Jednou šel k rybníku rybařit. Byl u rybníku jednu hodinu a cukla ryba. Alex vstal a táhnul rybu. Táhnul a táhnul, až ji vytáhnul, a ona se třpytila. Alex šel domů, aby se pochlubil rodičům. Rodiče ho pochválili a řekli mu: „Ty jsi ale šikula."

(přepis nahrávky, chlapec četl z papíru)

<u>Příběhy žáků 8. ročníku – 8. B</u>

Dívky

1. Adéla (13 let)

Byla jednou jedna koala, která měla svůj revír v zoo. Moc se jí tak nelíbilo, a proto se rozhodla, že se vydá na cestu do Londýna. Promýšlela si únik ze zoo a hned druhý den ho uskutečnila. Hned ráno se snažila přejít přes oplocení svého výběhu, ale protože plot byl elektrický, tak asi třikrát dostala ránu. Pak si ale všimla, že když se protáhne kolem konce plotu, tak se osvobodí. Už se stmívalo a koala se dostala ven a běžela, kam ji nohy táhly. Dostala se na nádraží a nastoupila na první vlak. Dojela někam a neměla ponětí kam. Tam si počkala a čekala na cokoliv, co by někam jelo. Nastoupila a lidé ve vlaku mluvili jinou řečí. Podivně. Vystoupila, když už vlak nikam nejel. Procházela se městem a lidé se lekali a uhýbali. Za malou chvíli koala zjistila, že se nachází v Londýně, a náramně si to užívala. Koukala se do obchodů a vůbec jí nevadilo lidské obecenstvo.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

2. Barbora (14 let)

Byla jednou jedna holka, která se nastěhovala do malého městečka. Jmenovala se Charlie. Nejraději si hrála se svým černým plnokrevníkem, koněm Jackem. Jednou se jela

projet do tmavého a hlubokého lesa, kde uslyšela křupnutí větvičky. Ohlídla se, a tam nikdo nebyl. Jela dál a po pár minutách uslyšela další křupnutí. Ohlídla se a za ní stál černý valach. Charlie sesedla z koně a přibližovala se k valachovi. Valach si ji oblíbil a Charlie si oblíbila jeho. Rozhodla se ho vzít do stáje a od té doby mu říkala Kuku.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

3. Jennifer (13 let)

Byla jednou jedna holka. Bylo jí deset let. Bydlela s rodinou v rodinném baráku v Kalifornii. Jmenovala se Kylie. Kylie měla v Kalifornii spoustu kamarádek a kamarádů, ale nejradši se bavila se svým psem Charliem. Nebyl to pes jako všichni. Pro ni byl zvláštní. Mluvil, ale nikdo ho neslyšel, kromě Kylie. Charlie čekal na Kylie každý den před školou a každý den byli spolu venku. Kylie ho brala jako bratra. Byl pro ni vše. Přišlo léto a Kylie se rozhodla jet k moři. Vzala si s sebou psa a kamarádku. Šla do vody, protože jí bylo teplo. Tak se rozhodla dát závody s kamarádkou. Kdo uplave co nejdál, vyhraje. Plavaly a plavaly, a Charlie spal. Nakonec ona už nemohla a její kamarádka plavala dál, ale Kylie si všimla, že už byla v hloubce. Bála se a zakřičela. Zatím Charlie furt spal. Najednou Kylie už nemohla a začala se topit. Její kamarádka plavala zpátky až na pláž. Charlie se vzbudil a neviděl Kylie nikde. Tak kamarádka se rozbrečela a sedla si do dřepu. Charlie věděl, jakým směrem plavala. Tak co nejrychlejš plaval, plaval a dál. A najednou uviděl, jak se Kylie topí. Plaval a co nejrychlejš chytil zubama Kylie za tričko a plaval až k pláži. Kylie byla celá šťastná, poděkovala Charliemu a zjistila, že Charlie je její nejlepší kamarád. Zatímco její kamarádka brečela, Charlie plaval a zachránil ji. Z toho vyplývá, že pes jen nejlepší přítel člověka.

(přepis nahrávky)

4. Karolína (14 let)

Němečtí duchové na penzionu

Můj příběh se odehrává na jaře roku 2014, když jsem trávila dost času v našem horském penzionu Jana ve Vilémově. Do Jany jsme s rodinou a přáteli jezdili už několik let a nikdy by mě nenapadlo, že zažiju tolik strašidelného. Tu noc jsem byla na penzionu sama s rodiči a mladším bratrem. Spali jsme v horním patře. Už dříve mi táta vyprávěl o tom, co se

nahoře děje, ale znáte to, nevěříte, když nezažijete. Ale popravdě jsem se bála. Bála jsem se tam spát, ale usnula jsem. Asi okolo jedné hodiny mě cosi vzbudilo. Nahoře jsou světla na čidla a dřevěné schody, které vedou zezdola. Znovu podotýkám, že jsme na penzionu sami a všichni spíme v jedné místnosti. Rodiče spí, brácha spí. Znenadání se rozsvítila světla, já jen ležím bez hnutí, ani klepat strachy se nemůžu. Otevírají se dveře. Chci zařvat, nejde mi to. Radši usnu, pomyslela jsem si. Ráno vyprávím tátovi, co se dělo. Náhle začal vyprávět i táta, co se tam dělo, když tam byl jenom on a nikdo jiný. Dělo se mu totéž co mně i horší. Nechala jsem ho mluvit. Vyprávěl: „taky jsem se probudil, slyšel kroky, rozsvítila se světla i se otevíraly dveře. Ucítil jsem studeno na tváři." V tu chvíli jsem byla úplně mimo, ale nechala jsem to být. Uběhlo asi čtrnáct dní a mně to v hlavě pořád leželo. Znova jsem telefonovala s tátou. Říkal, že s nějakým jeho kamarádem pátrali a prý tamtudy šli nějací němečtí vojáci. Hodně jich tam na tom místě zemřelo. A já jsem stoprocentně přesvědčená, že je to to, co tam straší.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

5. Kateřina (13 let)

Hudebně založená žabka

V dubovém lese u medvědí jeskyně bydlí rodina žabek. Malá žabka hrozně ráda zpívá, ale její mamka jí to zakazuje a stydí se za koníček své dcery. Jednou si žabka skákala u potoka a zpívala si: „Kvaky, kvaky, kvak, lítal tady drak. Žbluňky, žbluňky, žbluňk, taky tu byl skunk." Když v tom se tam objevila její žabí mamka a hrozivě na ni kvákla. Žabka se tak lekla, až spadla do potoka. Naneštěstí byl proud moc silný a strhl ji s sebou. Na břeh se dostala až po hrozně dlouhé době, daleko od domova. Zpanikařila. Najednou se za ní ozvalo: „Potřebuješ pomoct?" Žabka se rychle otočila a vidí, že za ní na prkně se čtyřma kolama sedí krtek. Žabka mu v rychlosti vysvětlila, co se stalo a krtek ji vzal na své autíčko. Tak vyrazili na cestu, Krtek se zeptal, jestli by si s ním žabka nezazpívala a ona s radostí přijala. Kolem se míhaly dubové stromy, zelené keře a barevné květiny. Cestou potkali tři žížaly, dva jeleny a jednoho holuba. Když písnička skončila, tak žabka vidí, že už je u medvědí jeskyně. Poděkovala krtkovi a skákala najít mamku. Když ji mamka uviděla, tak byla hrozně ráda, že ji vidí a skoro se rozbrečela. Hned se usmířily. A od té doby si žabka mohla zpívat kdekoli a cokoli.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

6. Katka (13 let)

Medvědice Bela

Byla jednou jedna medvědice. Jmenovala se Bela. Bydlela v jednom útulném domečku uprostřed lesa. Měla tam hodně dobrého a sladkého medu. Jednoho krásného, slunečného dne jí med došel, tak se vydala do nedaleké vesničky pro nový med. Když Bela vešla do vesničky, tak tam uviděla jednoho krásného medvěda. Tak se za ním vydala. Bela za ním přišla a řekla mu: „Ahoj, jak se máš?“ On odpověděl: „Dobře.“ On se jí zeptal: „Odkud jsi? Nikdy jsem tě tady neviděl.“ Bela řekla: „Já bydlím uprostřed lesa v dřevěném domečku.“ A ještě se ho zeptala: „Jak se vlastně jmenuješ?“ A on odpověděl: „Sam.“ „A nevíš, kde je tady obchod s nějakým dobrým medem?“ Sam odpověděl: „Tady kousek, mám tam namířeno. Tak můžeme jít spolu.“ Bela: „Tak jo.“ A šli a šli, až dorazili k velkému obchodu se sladkým, dobrým medem. Koupili si sladký med, rozloučili se a šli každej k sobě domů.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

7. Kristýna (13 let)

Tak třeba na Valentýna byly nějaký oslavy ve městě, kde se lidé setkali v párech a slavili to spolu. A třeba jméno Markéta se nedávno rozešla se svým přítelem a nikoho na Valentýna neměla, a protože byla osamocena, sama, tak chtěla spáchat sebevraždu, a tak si vybrala nějakej mrakodrap, kde chtěla skočit dolů. A v tu chvíli tam přišli další lidi, který taky chtěli skočit, ale protože jí to rozmluvili, tak se spolu nějak začali bavit a šli spolu někam, jakože to taky nějak zapít nebo oslavit. A s těma lidma se domluvila, že do dalšího roku nikdo z nich nespáchá sebevraždu. A nespáchal a další rok se na tom samým místě zase sešli a bavili se, co prožili a tak.

(přepis nahrávky)

8. Laura (13 let)

Byla jednou jedna dívka, do které by nikdo nikdy neřekl, že dokáže takové věci. Jmenovala se Lajla. Bylo jí 17 let. Pocházela z malé vesnice v Polsku. Již od malička milovala tancování. Každý si z ní akorát utahoval. Nakonec se rozhodla, že všem ukáže, co v ní je. Každý den trénovala celé roky. Jednoho dne, když se dozvěděla, že se koná konkurz do její oblíbené skupiny, kterou doteď jen viděla v televizi, rozhodla se, že to zkusí. Hned druhý den vyrazila do Varšavy. Tam dorazila až na druhý den ráno. Když už byla na řadě, strašně znervózněla a zapomněla choreografii. Když začala hrát hudba, jako by ji osvítila múza, jako by tanec žil v ní. Na vše si vzpomněla a vše odtančila. Po týdnech čekání, zda ji přijmou, dostala dopis: S lítostí vám oznamujeme, že jste neuspěla. Týdny s nikým nemluvila a zamkla se v pokoji. Po asi měsíci přišel další dopis: S velkou omluvou za vyměnění dopisů vám oznamujeme, že jste uspěla. Měla strašnou radost. Jela opět do Varšavy, aby se seznámila s jinými členy skupiny. Dnes je jí 21 let a její roční dcerka se na ni dívá a tleská jí z gauče obýváku babičce na klíně a společně se koukají na ni v televizi. Tím si splnila svůj sen a doufá, že za třicet let bude ona sedět na gauči se svou vnučkou a budou tleskat mamince.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

9. Lucie (14 let)

No tak byla jednou jedna louka a na tý louce rostl strom s pomerančema a ty pomeranče byly takový kouzelný, že nebyly prostě obyčejný. A jednoho dne se tam vydal nějakej pán se svýma koňma, na tu louku. Zavřel je do ohrady, a pak večer tam přišly nějaký děti, otevřely tu ohradu a ty koně se rozutekly. Pak ty koně snědly ty pomeranče, narostly jim křídla, a uletěly. A když tam druhej den přišel ten pán, tak už ty koně nikdy neviděl.

(přepis nahrávky)

10. Markéta (13 let)

Byla jednou jedna holčička, která nikdy nejela na dovolenou. Tak se s rodiči rozhodli, že pojedou na Floridu. Holčička byla hrozně nadšená z moře. Strašně se jí líbilo, jak šumí a šplouchá. Jednou v noci se potají vykradla z pokoje a odjela na lodi na moře, jenže byla

unavená a vlny ji ukolébaly k spánku. Ráno se probudila na širém moři a začala panikařit. Rozhlížela se kolem sebe a v dáli uviděla malý ostrov. Tak se rozhodla, že se tam vydá. Když tam po dlouhé cestě dojela, byl už večer, a tak vylezla na strom a usnula. Ráno, když se probudila, viděla nad sebou větve obsypané ovocem. Chvilku přemýšlela a došla k názoru, že na ostrově stejně chvíli pobude, a tak se začala učit lovit, poznávat jedovaté bobule a přátelit se se zvířaty. Uplynulo deset let a z dívky se stala žena. Dnes už bydlí na stromě ve veliké chýši a spřátelila se se slonem a opičkou. Když někdy večer přemýšlí, jestli by byla radši v civilním světě, pokaždé dojde k názoru, že tady je jí mnohem líp.

(přepis nahrávky, dívka četla z papíru)

Chlapci

1. Honza (14 let)

Roku 1609 ztroskotala loď u pustého, zalesněného ostrova a shodou náhod to přežil pouze jeden člověk jménem Jirka. A vlastně přežíval na tom pustým ostrově sám, živil se lovem zvěře. A vlastně po dvouch letech přišla jednoho pozdního odpoledne bouře. V bouři uhodil silný blesk do stromu a vypukl požár, přičemž shořel vlastně celý ostrov i se zvěří a tak. Takže vlastně neměl už nic, čím by se moch živit a už mu zbývalo jenom pár tejdnů do konce jeho života. Z ničeho nic připlula loď záchranná, která ho vzala na palubu a dovezla ho až k pobřeží Portugalska, kde se oženil, založil si rodinu a žil šťastně, dokud neumřel.

(přepis nahrávky)

2. Jiří (13 let)

Karel byl ve škole. Zrovna končili. Vyšel ze školy, už byla tma. Měl jít domů, ale s kamarádem se dohodli, že půjde na hřbitov, že tam prý straší. Došli k hřbitovu, ale nemohli tam jít. Koukali se kolem a před sebou viděli obrys člověka. Nejdřív si mysleli, že se jim to zdá, ale když se k nim přibližoval, tak začali utíkat. V té tmě narazili do zdi a viděli, jak se k nim blíží člověk. Mysleli si, že je to duch. Ten člověk je pozdravil. Karel a jeho kamarád neměli odvahu vyslovit ani slovo. Najednou všichni uslyšeli padat strom a také výkřik.

Všichni vykřikli strachem. Rozhodli se, že poběží k místu, ze kterého se zvuk ozval. Běžel tam i ten člověk, který za nimi přišel. Jeho kamarád řekl, že Karel vypadá přesně jako ten, co za nimi přišel. Téměř jako by byli stejní. Když doběhli tak před nimi se objevil strom a ještě jeden člověk, který vypadal stejně jako oni, a byla kolem něj záře. Nikdo nevěděl, co se děje, ale Karlův kamarád řekl, že to možná chápe. Byl totiž velmi chytrý. Řekl, že to, že jich je víc, je kvůli tomu, že jsou na tom hřbitově. Že je začarovaný a že pokud se toho chtějí zbavit, musí všichni ze hřbitova odejít. Nejdříve nechápali, ale potom se rozhodli poslechnout. Když odcházeli, tak se tam objevil ještě jeden. Vysvětlili mu to a on to pochopil. Tak odešli. Najednou všichni zmizeli, kromě jeho kamaráda. Řekli, že radši půjdou domů. Když došel domů, tak se jeho rodiče zeptali, kde tak dlouho byl. Všechno jim vysvětlil, ale nechápali.

(přepis nahrávky)

3. Marek (14 let)

Honza byl ve škole. Zrovna končili. Vyšel ze školy, už byla tma. Měl jít domů, ale šel s kamarádkou do kina. Šli na celkem pěknou komedii. Poté, co vyšli z kina, šel domů, ale zabloudil. Došel na hřbitov, uviděl dvě siluety lidí. Ti začali utíkat. Najednou Honza slyšel ránu. Rozeběhl se tam, odkud ten zvuk šel. Chvíli se mu zdálo, že vidí sám sebe. Pozdraví. Lidé na zemi seděli. Všichni tři uslyšeli padat strom a poté výkřik. Vykřikli. Zvedli se a rozběhli se k spadlému stromu. Najednou někdo řekl, že jsou si všichni tři podobní, jako kdyby byli stejní. Najednou se před nimi objeví osoba. Kolem ní byla veliká záře. Vypadala stejně jako my tři. Začalo se jim to zdát divné. Honza povídá: „Já jsem jednou slyšel, že tenhle hřbitov je začarovaný.“ A ostatní dodali, že to slyšeli také. Tak si řekli, že když ten hřbitov najednou opustí, tak že by mělo být všechno v pořádku. Tak to šli zkusit. Došli na kraj hřbitova a v tu chvíli se před nima objevil další člověk. Tak mu to vysvětlili a najednou to zkusili. Najednou byl zase každej ve svým světě. Šel domů a byl rád, že už je všechno v pořádku.

(přepis nahrávky, chlapec četl z papíru)

4. Tomáš (13 let)

O prázdninách se mí rodiče a Jirkovi rodiče rozhodli, že poletíme do Amsterdamu. Ráno jsme se sešli na Letišti Václava Havla a prošli jsme k terminálu, odbavili jsme se a čekali, než letadlo bude připravené. Po půl hodině čekání bylo letadlo připraveno a my jsme se usadili. Rodiče byli unavení z ranního vstávání a dlouhého odbavování na letišti, a tak usnuli. Po hodině letu byli probuzeni, protože se podávala snídaně. Po jídle si dali sluchátka na uši, aby je už nikdo nerušil. Já s Jirkou jsme si povídali o mé nové hře na počítači a najednou slyšíme: „Pšík.“. Byla to stevardka. Všimli jsme si také menších turbulencí. A najednou se Jirka zvedne a šel to zkontrolovat. Odvážil jsem se a jdu s ním. Stevardka tam brečí, pláče, a když se jí ptáme, co se stalo, tak nám řekne, že se pilotovi a kopilotovi něco stalo, protože na klepání neodpovídají. Když to pak pasažéři uslyšeli, tak vzali vozík s nápoji a vyrazili dveře. Piloti leželi a byli jako mrtví. Dostali infarkt, a k tomu letadlo padalo dolů. Naštěstí jeden z pasažérů tvrdil, že je pilot, a kontaktoval nejbližší letiště a ty mu řekli, ať nouzově přistane. Přistáli jsme někde na poli v Polsku a rodiče se probudili, až bylo po všem.

(přepis nahrávky, chlapec četl z papíru)

5. Vojtěch (13 let)

Jednoho dne se nad městem Frankfurt proletěl drak. Nikdo si toho však nevšiml, protože všichni museli pracovat na svém poli. Jednalo se o rok 1661. Nejtěžší to měl ale však farmář Honza, protože musel uživit svoji sedmičlennou rodinu. Jednoho léta, bylo tak suché léto, že mu uschla všechna jeho úroda. A tak musel se uživit jenom s jeho zásobama, co mu ještě zbyly. Ale jednoho dne mu zásoby došly, a tak neměli co jíst. Ale přijel tam naštěstí obchodník s jídlem, který mu prodal jednu husu za tři zlaté. To bylo jeho jediné jmění. Jeho soused viděl, jak si husu upekl a dal si ji na stůl. On to byl statkář a měl hodně hus, a neměl toho farmáře Honzu moc rád. Tak to přišel nahlásit k soudci. A soudce odsoudil farmáře Honzu na dva roky do vězení. Po dlouhém měsíci a půl, jeden člověk si všimnul, že ale tomu statkáři nechybí žádná husa na statku, a tak to přišel nahlásit. Soudce všechno zjistil a vyřešil to, takže propustil farmáře Honzu a toho statkáře uvěznil na pět let do vězení. A od té doby už se farmářovi Honzovi nic takového podobného nestalo a uživil vždycky svoji rodinu.

(přepis nahrávky)

Příběhy žáků 8. ročníku – 8. B

Chlapci

1. Kuba (14 let)

Na Vánoce nosí dárky Santa v Americe a v Anglii. Ale když se vytratí duch vánoc, tak tam je jeho stín Krampus, a ten místo aby dával dárky a tak, tak bere a zabíjí lidi. Krampus do města přižene velkou bouři a bere lidem život. Za nějaký ten týden skončí ta bouře a ty lidi vlastně vyjdou a hledaj ostatní lidi a snažej se najít nějakou civilizaci a to co zůstalo po tý bouři a co ještě funguje. Takže třeba mobily a elektrika. Když se bouře přežene až moc, tak už je konec a už se jen hledaj ty živý lidi, který přežili.

(přepis nahrávky)

2. Ondra (13 let)

Jednou o víkendu, když jsem přišel domů z tréninku, tak jsme jeli s mojí mamkou a taťkou na naši chalupu do vesnice Mladějov. A když jsme tam přijeli, tak ta vesnice tam najednou nebyla. Prostě tam vůbec nebyla. Když jsme tam vystoupili a prostě tam hledali, tak tam bylo jenom prázdno, volná plocha. Potom jsem se probudil, šel jsem do školy, potom na trénink a pak už to bylo dobrý.

(přepis nahrávky)

3. Tomáš (14 let)

O víkendu jedem s rodinou na výlet, na nějakou rozhlednu. Jedem po dálnici a naboura nás auto. Vlastně omdlíme. Všichni zemřou až na mě. Mezitím budou všichni infikovaní, takže se promění v zombíky. Já se budu snažit přežít nějak tu apokalypsu. Pojedu do města a tam potkám lidi, který mi pomůžou přežít. Budem se snažit najít nějaký jídlo, bezpečný úkryt a to všechno ostatní.

(přepis nahrávky)

Příloha 5 – Tabulky Úrovně řešení konfliktu

DÍVKY + CHLAPCI	**2. ročník**	**5. ročník**	**8. ročník**
I. Úroveň – Žádná odpověď	7%	X	6%
II. Úroveň – Selhání	27%	29%	22%
III. Úroveň – Zrušení	53%	47%	28%
IV. Úroveň – Přeměna	13%	24%	44%
Celkem	100%	100%	100%

DÍVKY	**2. ročník**	**5. ročník**	**8. ročník**
I. Úroveň – Žádná odpověď	X	X	X
II. Úroveň – Selhání	29%	33,3%	10%
III. Úroveň – Zrušení	71%	44,4%	30%
IV. Úroveň – Přeměna	X	22,2%	60%
Celkem	100%	100%	100%

CHLAPCI	2. ročník	5. ročník	8. ročník
I. Úroveň – Žádná odpověď	12,5%	X	12,5%
II. Úroveň – Selhání	25%	25%	37,5%
III. Úroveň – Zrušení	37,5%	50%	25%
IV. Úroveň – Přeměna	25%	25%	25%
Celkem	100%	100%	100%

Příloha 6 – Tabulky Povaha konfliktu

DÍVKY + CHLAPCI	2. ročník	5. ročník	8. ročník
Deprivace	60%	59%	72%
Ničemnost	40%	41%	28%
Celkem	100%	100%	100%

DÍVKY	2. ročník	5. ročník	8. ročník
Deprivace	86%	67%	80%
Ničemnost	14%	33%	20%
Celkem	100%	100%	100%

CHLAPCI	2. ročník	5. ročník	8. ročník
Deprivace	37,5%	50%	62,5%
Ničemnost	62,5%	50%	37,5%
Celkem	100%	100%	100%

Příloha 7 – Tabulky Povaha konfliktu vs. Úrovně řešení konfliktu

DÍVKY + CHLAPCI **2.-8. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Deprivace	X	13%	56%	31%	100%
Ničemnost	11%	50%	17%	22%	100%

DÍVKY **2. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Deprivace	X	17%	83%	X	100%
Ničemnost	X	100%	X	X	100%

DÍVKY **5. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Deprivace	X	17%	50%	33%	100%
Ničemnost	X	67%	33%	X	100%

DÍVKY **8. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Deprivace	X	X	37,5%	62,5%	100%
Ničemnost	X	50%	X	50%	100%

CHLAPCI **2. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Deprivace	X	33,3%	33,3%	33,3%	100%
Ničemnost	20%	20%	40%	20%	100%

CHLAPCI **5. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Deprivace	X	X	100%	X	100%
Ničemnost	X	50%	X	50%	100%

CHLAPCI **8. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Deprivace	X	20%	40%	40%	100%
Ničemnost	33%	67%	X	X	100%

Příloha 8 – Tabulky Styly řešení konfliktu

DÍVKY + CHLAPCI	**2. ročník**	**5. ročník**	**8. ročník**
Pasivita hrdiny	X	X	X
Aktivita hrdiny	64%	71%	23,5%
Spojenectví	36%	29%	76,5%
Celkem	100%	100%	100%

DÍVKY	**2. ročník**	**5. ročník**	**8. ročník**
Pasivita hrdiny	X	X	X
Aktivita hrdiny	43%	78%	40%
Spojenectví	57%	22%	60%
Celkem	100%	100%	100%

CHLAPCI	**2. ročník**	**5. ročník**	**8. ročník**
Pasivita hrdiny	X	X	X
Aktivita hrdiny	86%	62,5%	X
Spojenectví	14%	37,5%	100%
Celkem	100%	100%	100%

Příloha 9 – Tabulky Styly řešení konfliktu vs. Úroveň řešení konfliktu

DÍVKY + CHLAPCI **2.-8. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Pasivita hrdiny	X	X	X	X	X
Aktivita hrdiny	X	41%	35%	24%	100%
Spojenectví	X	5%	58%	37%	100%

DÍVKY **2. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Pasivita hrdiny	X	X	X	X	X
Aktivita hrdiny	X	67%	33%	X	100%
Spojenectví	X	X	100%	X	100%

DÍVKY **5. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Pasivita hrdiny	X	X	X	X	X
Aktivita hrdiny	X	43%	43%	14%	100%
Spojenectví	X	X	50%	50%	100%

DÍVKY **8. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Pasivita hrdiny	X	X	X	X	X
Aktivita hrdiny	X	X	25%	75%	100%
Spojenectví	X	17%	33%	50%	100%

CHLAPCI **2. ročník**	**I.**	**II.**	**III.**	**IV.**	**Celkem**
Pasivita hrdiny	X	X	X	X	X
Aktivita hrdiny	X	33,3%	33,3%	33,3%	100%
Spojenectví	X	X	100%	X	100%

CHLAPCI 5. ročník	I.	II.	III.	IV.	Celkem
Pasivita hrdiny	X	X	X	X	X
Aktivita hrdiny	X	20%	60%	20%	100%
Spojenectví	X	50%	25%	25%	100%

CHLAPCI 8. ročník	I.	II.	III.	IV.	Celkem
Pasivita hrdiny	X	X	X	X	X
Aktivita hrdiny	X	X	X	X	X
Spojenectví	X	42,9%	28,6%	28,6%	100%

Příloha 10 – Tabulky Povaha konfliktu vs. Styly řešení konfliktu

DÍVKY + CHLAPCI 2.-8. ročník	Deprivace	Ničemnost
Pasivita hrdiny	X	X
Aktivita hrdiny	44%	69%
Spojenectví	56%	31%
Celkem	100%	100%

DÍVKY **2. ročník**	**Deprivace**	**Ničemnost**
Pasivita hrdiny	X	X
Aktivita hrdiny	33%	100%
Spojenectví	67%	X
Celkem	100%	100%

DÍVKY **5. ročník**	**Deprivace**	**Ničemnost**
Pasivita hrdiny	X	X
Aktivita hrdiny	67%	100%
Spojenectví	33%	X
Celkem	100%	100%

DÍVKY **8. ročník**	**Deprivace**	**Ničemnost**
Pasivita hrdiny	X	X
Aktivita hrdiny	37,5%	50%
Spojenectví	62,5%	50%
Celkem	100%	100%

CHLAPCI **2. ročník**	**Deprivace**	**Ničemnost**
Pasivita hrdiny	X	X
Aktivita hrdiny	67%	100%
Spojenectví	33%	X
Celkem	100%	100%

CHLAPCI **5. ročník**	**Deprivace**	**Ničemnost**
Pasivita hrdiny	X	X
Aktivita hrdiny	75%	50%
Spojenectví	25%	50%
Celkem	100%	100%

CHLAPCI **8. ročník**	**Deprivace**	**Ničemnost**
Pasivita hrdiny	X	X
Aktivita hrdiny	X	X
Spojenectví	100%	100%
Celkem	100%	100%